

แบบฟอร์มการเขียนแบบถอดประสบการณ์การเรียนรู้ด้านการเผยแพร่ผลงานวิจัยและงานสร้างสรรค์

1. ชื่อ-สกุล ผู้เล่าเรื่อง ผศ.ดร. พนิตนาถ ชูฤกษ์ คณะวิชา/หน่วยงาน สถาบันภาษาอังกฤษ

2. ชื่อ-สกุล ผู้บันทึก อ.ปาจารย์ ศรีวัฒนพงศ์ คณะวิชา/หน่วยงาน สถาบันภาษาอังกฤษ
อ.ศุภธิดา เทียมสมบูรณ์

3. บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้เล่าเรื่อง

อาจารย์ประจำ สถาบันภาษาอังกฤษ

4. เรื่องที่เล่า

ประสบการณ์การทำวิจัยในชั้นเรียน

5. ความเป็นมาของเรื่องที่เล่า

เนื่องจากผู้เล่าได้พบปัญหานักศึกษาไม่สนใจ และรู้สึกเบื่อเมื่อต้องฝึกรอ่านข้อความ หรือบทความภาษาอังกฤษ รวมทั้งนักศึกษาบางคนคิดว่าตนเองไม่เก่งภาษาอังกฤษ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการฝึกรอ่านภาษาอังกฤษ จากปัญหาที่ผู้เล่าพบในชั้นเรียนนี้ จึงทำให้ผู้เล่าเกิดความคิดที่จะหาวิธีการแก้ปัญหา และช่วยให้ นักศึกษาเกิดความสนใจและรักการอ่านมากขึ้น

6. วิธีการ/ขั้นตอน หรือกระบวนการที่ทำให้งานนั้นประสบความสำเร็จ เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้ ผู้มีส่วนร่วม อุปสรรคหรือปัญหาในการทำงาน และแนวทางการแก้ไข

6.1 วิธีการในการทำวิจัยในชั้นเรียน

6.1.1 ผู้เล่าได้สอบถามความต้องการของผู้เรียนในเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษ โดยวิธีการพูดคุยกับนักศึกษาเป็นกลุ่มย่อยโดยการสัมภาษณ์ และให้นักศึกษาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นรวมทั้งทัศนคติของตนเองกับเพื่อนแบบอภิปรายกลุ่มย่อย แล้วผู้เล่าจึงรวบรวมความคิดเห็นของนักศึกษาเพื่อหาวิธีการแก้ไขต่อไป

6.1.2 หลังจากรวบรวมความคิดเห็นจากนักศึกษาแล้ว ผู้เล่าพบว่านักศึกษาไม่สนใจการอ่านเนื่องจากส่วนใหญ่เรื่องที่อ่านเป็นเรื่องที่ผู้สอนเป็นผู้เลือกเพื่อให้นักศึกษาอ่าน ดังนั้นผู้เล่าจึงเปลี่ยนให้นักศึกษาเป็นผู้เลือกเรื่องที่จะอ่านด้วยตนเอง โดยเรื่องส่วนใหญ่มาจากอินเทอร์เน็ต โดยผู้เล่าจะแนะนำเว็บไซต์ที่น่าสนใจและมีแหล่งที่มาของข้อมูลที่เชื่อถือได้ เพื่อเป็นแหล่งข้อมูลให้นักศึกษานำไปพิจารณาประกอบการเลือกเรื่องที่จะนำมาใช้อ่านในชั้นเรียน และให้นักศึกษาช่วยกันหาและรวบรวมเรื่องที่สนใจจะอ่านมาแบ่งปันกันอ่านในชั้นเรียน ร่วมกับเรื่องที่คุณเล่าหามา แล้วจึงรวบรวมทำเป็นคลังเรื่องอ่านสำหรับชั้นเรียน

6.1.3 ผู้เล่าจะให้เวลานักศึกษาได้ฝึกรอ่านทุกครั้งในชั้นเรียน ก่อนเวลาเลิกแต่และคาบเรียน โดยให้เวลาอ่านแต่ละครั้งประมาณ 10-15 นาที เมื่อนักศึกษาอ่านเสร็จก็จะให้ตัวแทนออกมาเล่าเรื่องสรุปสิ่งที่ตนเองอ่านให้เพื่อนในชั้นเรียนฟัง

6.2 เทคนิคหรือกลยุทธ์ที่ใช้

6.2.1 ผู้เล่าได้ใช้วิธีการสอบถาม สัมภาษณ์ และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเป็นกลุ่มย่อยเพื่อจะได้เข้าใจปัญหาที่แท้จริงของนักศึกษา และหาวิธีการแก้ไขที่ตรงประเด็น

6.2.2 ผู้เล่าได้ใช้การทดสอบย่อยทั้งก่อนและหลังการอ่านของนักศึกษาเพื่อประเมินผลว่า การแก้ปัญหาได้ทำให้นักศึกษามีทักษะการอ่านที่ดีขึ้นหรือไม่

6.2.3 ผู้เล่าเน้นให้นักศึกษามีอิสระทางความคิดและการตัดสินใจในการเลือกเรื่องที่จะอ่านและหาเรื่องที่สนใจอ่านมาแบ่งปันกับเพื่อนในชั้นเรียน รวมทั้งเมื่ออ่านเสร็จก็ให้นักศึกษาเลือกที่จะเป็นตัวแทนในการนำเสนอและสรุปเรื่องที่อ่านให้เพื่อนในชั้นเรียนฟังเอง

6.3 อุปสรรคและแนวทางแก้ไข

6.3.1 ผู้เล่าประสบปัญหาในเรื่องของเวลาที่ไมพื่อให้นักศึกษาฝึกอ่านในแต่ละคาบเรียน เนื่องจากเรื่องที่อ่านบางเรื่องมีความยาวและต้องใช้เวลาอ่านมาก ผู้เล่าจึงให้นักศึกษาสามารถอ่านเรื่องเดิมซ้ำได้ในคาบต่อไป หรือให้หาเรื่องที่สั้นลงเพื่อประหยัดเวลาในการอ่าน

6.3.2 ผู้เล่าพบว่า นักศึกษาบางคนไม่สนใจที่จะฝึกอ่านเนื่องจากไม่มีคะแนนพิเศษให้ ผู้เล่าจึงใช้วิธีในการโน้มน้าวนักศึกษา ให้เห็นความสำคัญของการอ่านว่าจะช่วยฝึกและเตรียมความพร้อมนักศึกษาให้มีทักษะในการอ่านที่ดีขึ้น รวมทั้งเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องที่น่าสนใจ และเป็นความรู้รอบตัวเสริมจากการเรียนภาษาอังกฤษ รวมทั้งผู้เล่ายังให้ความใส่ใจพูดคุยเป็นการส่วนตัวกับนักศึกษาที่ไม่สนใจฝึกอ่าน โดยให้กำลังใจและกระตุ้นให้เห็นว่า นักศึกษามีศักยภาพเพียงพอที่จะอ่านได้ และเรื่องที่ฝึกรู้ก็ยังสามารถเลือกเรื่องที่อยากอ่านได้ด้วยตนเอง จากคลังเรื่องที่อ่านของชั้นเรียน

7. ความสำเร็จที่เกิดขึ้น และสิ่งที่ผู้เล่าเรื่องที่ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ดังกล่าว

จากการทำวิจัยในชั้นเรียนเรื่องการพัฒนาการอ่านของนักศึกษานั้น ผู้เล่าพบว่านักศึกษามีความสนใจในการอ่านมากขึ้น รวมทั้งผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบย่อยหลังจากได้ฝึกอ่านแล้ว พบว่านักศึกษามีคะแนนดีขึ้นกว่าแบบทดสอบย่อยก่อนฝึกอ่าน นอกจากนี้ นักศึกษาบางคนที่ไม่สนใจ และปฏิเสธที่จะฝึกอ่านในตอนแรกก็ให้ความร่วมมือในการฝึกอ่าน รวมทั้งการเล่าเรื่องสรุปให้เพื่อนฟังยังทำให้นักศึกษามีความกล้าแสดงออก และสามารถพูดหน้าชั้นเรียนได้